

Fond. Alte cereri privind executarea-Încuviințarea părăsirii teritoriului României. Procedura prevăzută de art.46 din Legea nr.253/2013.

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Alba la data de 20.04.2022 sub dosar nr. xxx/xxx/2022 petentul RRR a solicitat instanței de judecată ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună încuviințarea părăsirii teritoriului României pentru o perioadă de 90 de zile, începând cu data de 13.05.2022.

În motivarea cererii petentul a arătat că a fost condamnat în dosarul penal nr. xxxx/xxx/2018, prin sentința nr. 162/29.10.2018 a Tribunalului Alba la pedeapsa de 3 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b Cod penal, pentru săvârșirea infracțiunii de violență în familie, în modalitatea tentativei de omor, precum și la 1800 lei amendă penală pentru săvârșirea infracțiunii de tulburarea ordinii și liniștii publice. I-a fost aplicată pedeapsa închisorii de 3 ani și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b Cod penal la care s-a adăugat în întregime pedeapsa amenzii de 1800 lei. S-a dispus suspendarea executării pedepsei de 3 ani închisoare sub supraveghere, pe o durată de 7 ani și s-a dispus executarea pedepsei de 1800 lei. Instanța a dispus ca pe durata termenului de supraveghere ca inculpatul RRR să nu părăsească teritoriul României fără acordul instanței.

Potentul arată că prin decizia Curții de apel, s-a admis apelul inculpatului și rejudecând cauza, s-a dispus suspendarea executării pedepsei de 3 ani închisoare pe o durată de 4 ani care constituie termen de supraveghere, conform art. 92 alin. 1 Cod Penal.

Potentul a precizat faptul că termenul de supraveghere de 4 ani a început să curgă de la data rămânerii definitive a sentinței penale nr. 162/2018 pronunțată de Tribunalul Alba în dosarul penal nr. xxxx/xxx/2018, respectiv din data de 09.01.2019, urmând să se împlinească la data de 09.01.2023.

Mai mult, în cererea formulată, petentul a susținut că până în prezent s-a supus măsurilor de supraveghere și obligațiilor impuse, având o conduită ireproșabilă, constatată și de consilierul de probațiune din cadrul Serviciului de probațiune Alba. A mai arătat și faptul că pe toată perioada de supraveghere a fost singurul care a reușit să aducă venituri pentru familia sa, muncind fără forme legale.

De asemenea, petentul arată că trăiește în concubinaj, având 3 copii, ajutând-o totodată și pe mama sa.

Menționează că pentru a achita la timp sumele de bani la care a fost obligat prin hotărârile judecătorești, dar și pentru a achita sumele de bani la care a fost obligat față de părțile vătămate din dosarul penal, s-a împrumutat de la rude apropiate pentru a onora aceste plăți și pentru a face față cheltuielilor cu traiul de zi cu zi, însă perioada dificilă generată de pandemia covid și criza economică ce a urmat acesteia s-a resimțit și în bugetele familiilor persoanelor care l-au ajutat și împrumutat cu bani pe petent, acestea solicitându-i restituirea sumelor de bani împrumutate.

Susține că nu poate să realizeze un venit stabil și suficient pe teritoriul României, care să nu afecteze traiul de zi cu zi, motiv pentru care a fost determinat să caute alte oportunități în vederea angajării sale.

Potrivit susținerilor petentului, i-a fost oferită șansa de a munci în Elveția, urmând ca raporturile de muncă să înceapă din data de 15.05.2022, cu o perioadă de probă pe durata 3 luni și posibilitatea continuării raporturilor de muncă pe durată nedeterminată și o remunerație de 31,50 CHF/oră.

Mai mult, învederează că nevoia de bani a survenit și datorită problemelor medicale pe care concubina sa le are, starea precară de sănătate nepermițându-i să presteze munci prin care să aducă venituri în familie. Susține că realizarea unor venituri, chiar și pe o perioadă scurtă de timp l-ar ajuta să achite datoriile.

Prin cererea formulată solicită instanței să constate și faptul că a achitat în cel mai scurt timp după rămânerea definitivă a hotărârilor pronunțate, cea mai mare parte a sumelor de bani la care a fost obligat. Totodată solicită să se constate că de la debutul termenului de supraveghere de 4 ani, respectiv 09.01.2019 și până la formularea cererii au trecut 3 ani și 3 luni, perioadă în care a respectat în totalitate măsurile și obligațiile impuse în sarcina sa prin hotărârea de condamnare și cele stabilite de consilierul de probațiune.

Arată că potrivit art. 41 alin. 91 din Constituție, dreptul la muncă nu poate fi îngrădit.

Pentru motivele de mai sus, petentul solicită a se considera cererea ca fiind motivată și pe cale de consecință să se dispună încuviințarea de a părăsi teritoriul României.

În probațiune petentul a depus la dosar acte, în copie, respectiv: certificatul de naștere al petentului, certificatul de naștere la concubinei și certificatele de naștere ale copiilor, dovada de achitare a cheltuielilor și certificat de cazier judiciar.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 557 al (10) din Codul de procedură penală.

În probațiune, la solicitarea instanței s-a atașat dosarul nr. xxxx/xxx/2018 al Tribunalului Alba.

La data de 09.05.2022, Serviciul de Probațiune Alba a depus la dosarul cauzei Raportul de evaluare privind pe numitul RRR.

Prin Sentința penală nr.51/2022 pronunțată de Tribunalul Alba, în baza art. 557 alin. 10 Cpp raportat la art. 46 din Legea nr. 253/2013 s-a respins ca neîntemeiată cererea privind acordarea permisiunii de părăsire a țării formulată de condamnatul petent RRR, pentru o perioadă de 90 de zile.

În motivare Tribunalul a reținut următoarele:

Prin sentința penală nr.162/29.10.2018 pronunțată de Tribunalul Alba în dosarul nr. xxxx/xxx/2018, definitivă prin decizia penală nr. 8/2019 a Curții de Apel Alba Iulia din data de **09.01.2019** s-au hotărât următoarele:

În baza art. 396 alin. 2 Cpp a fost condamnat inculpatul RRR la următoarele pedepse:

- 3 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a și b Cp în condițiile art. 67 alin. 2 Cp și ale art. 68 Cp, pentru săvârșirea infracțiunii de violență în familie, în modalitatea tentativei la omor, prev. de art. 32 alin. 1 Cp rap. la art. 188 alin. 1 Cp cu aplicarea art. 33 alin. 2 Cp, art. 75 alin. 2 lit. a și b Cp, art. 76, 79 alin. 1 Cp și art. 396 alin. 10 Cpp.

- 1800 lei amendă penală (echivalentul a 180 zile-amendă penală ori 10 lei/zi) pentru săvârșirea infracțiunii de tulburarea ordinii și liniștii publice, prev. de art. 371 Cp cu aplicarea art. 396 alin. 10 Cpp.

În baza art. 38 alin. 1 Cp și art. 39 alin. 1 lit. d Cp s-a aplicat inculpatului RRR pedeapsa închisorii de 3 ani și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a și b Cp la care s-a adăugat în întregime pedeapsa amenzii de 1800 lei.

În baza art. 91 alin. 1 Cp s-a dispus suspendarea executării pedepsei de 3 ani închisoare sub supraveghere, pe o durată de **4 ani**, care constituie termen de supraveghere cf. art. 92 alin. 1 Cp și s-a încredințat supravegherea Serviciului de Probațiune Alba.

În baza art. 91 alin. 2 Cp s-a dispus executarea pedepsei amenzii de 1800 lei aplicate inculpatului RRR.

În baza art. 93 alin. 1 C.pen., s-a dispus ca pe durata termenului de supraveghere, inculpatul RRR să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- a.) să se prezinte la serviciul de probațiune, la datele fixate de acesta;
- b.) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c.) să comunice, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- d.) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e.) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. 2 C.pen., pe durata termenului de supraveghere, instanța a impus inculpatului RRR *obligăția să nu părăsească teritoriul României, fără acordul instanței.*

În prezent, condamnatul se află în continuare în termenul de supraveghere, deci sub imperiul interdicției antemenționate și a solicitat instanței acordul de părăsire a teritoriului țării, motivat de faptul că în țară nu are un loc de muncă și nu-și poate întreține familia.

În primul rând, instanța arată că în speță este aplicabilă procedura prevăzută de art. 46 din Legea nr. 253/2013 care arată că în cazul interdicției amintite, instanța poate acorda condamnatului permisiunea de a părăsi teritoriul țării pe o durată nu mai mare de 30 de zile într-un an, nicidecum pentru 90 de zile așa cum a solicitat petentul. Această permisiune trebuie să fie justificată de motive obiective care presupun prezența obligatorie a persoanei în cauză pe teritoriul străin (de exemplu, deces al unui membru de familie sau motive de sănătate stringente), situații care să fie și dovedite.

În speță, cele invocate de către petent – nu are loc de muncă în țară – nu se încadrează sub nicio formă în aceste dispoziții. În primul rând, este un nonsens a înțelege existența virtuală a unui loc de muncă ca fiind încadrată în cele 30 de zile permise de lege.

Apoi, petentul nu a făcut dovada faptului că în țară a avut un loc de muncă pe care să-l fi pierdut intempestiv, că este în căutarea unui loc de muncă sau, ceea ce este esențial, a faptului că are - în afara țării - asigurat un loc de muncă sau cel puțin o promisiune serioasă în acest sens. Invocarea faptului că „i s-a oferit șansa de a munci în Elveția” nu reprezintă o dovadă în acest sens. Or, din *raportul de evaluare* întocmit în cauză de consilierul de probațiune, rezultă că petentul se ocupă cu creșterea animalelor și că a invocat mereu, pentru a justifica lipsa angajamentului în muncă, faptul că această activitate îi ocupă timpul (f. 32).

Referitor la invocarea dreptului la muncă, instanța arată că în cauză, raportat la cele enunțate mai sus, nu se poate discuta despre vreo încălcare a acestui drept recunoscut oricărei persoane, inclusiv condamnatului, cu observația că dreptul la muncă nu implică în mod necesar situarea petentului în afara țării.

Faptul că petentul a avut un bun comportament pe durata supravegherii, că a depus eforturi pentru achitarea amenzii aplicate sau a obligațiilor civile stabilite în sarcina sa, este un aspect pozitiv, care este firesc tocmai datorită situației juridice în care se află acesta, dar, pe de altă parte, nicidecum nu poate determina o altă înțelegere a textului de lege mai sus invocat.